

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 7C/379/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8515204753
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Szárazová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2019:8515204753.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa, sudkyňa JUDr. Miriam Szárazová, v spore žalobcu Železnice Slovenskej republiky, Bratislava v skrátenej forme „ŽSR“, so sídlom Klemensova 8, 813 61 Bratislava, IČO: 31364501, proti žalovanému: N. Y., nar. X.X.XXXX, bytom G. XXX/X, XXX XX C., právne zastúpenému N.. Vladimír Koman, advokát so sídlom 17. novembra 31, 064 01 Stará Ľubovňa v konaní o zaplatenie 2.088,35 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Z a s t a v u j e konanie v časti zaplatenia istiny vo výške 356,92 eur.
- II. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1 731,43 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.
- IV. Žalobcovi náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa pôvodne podanou žalobou domáhal voči žalovanému zaplatenia istiny vo výške 1.860,91 eur vrátane poplatkov z omeškania vo výške 0,5 % za každý deň omeškania najmenej však 0,83 eur za každý začatý mesiac omeškania zo sumy 1.465,72 eur od 16.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 395,15 eur od 11.6.2015 do zaplatenia a nahradenia trov konania, s tým že ide o pohľadávku majúcu základ v záväzkovom vzťahu žalobcu a žalovaného založenom nájomnou zmluvou na základe Rozhodnutia o pridelení služobného bytu č.j. 2226/82 zo dňa 1.7.1982 a Protokolu o prevzatí bytu zo dňa 16.7.1982 a to na dobu neurčitú. Žalovaná suma predstavovala nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu za rok 2013 vo výške 1 465,72 eur a za rok 2014 vo výške 395,15 eur.

2. O podanej žalobe súd rozhodol platobným rozkazom sp. zn. 7C/379/2015 zo dňa 20.1.2016, proti ktorému podal odpor s odôvodnením žalovaný. V podanom odpore s podanou žalobou nesúhlasil, uviedol, že nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu za rok 2013 vo výške 1 465,72 eur neuznáva z dôvodu, že doteraz nedostal relevantnú odpoveď na nárast ceny dodaného tepla a teplej úžitkovej vody v roku 2013 a ani na následné dobropisovanie tejto ceny o 50 % po reklamácii. Takéto zníženie nedoplatku vzbudzuje pochybnosti o správnosti tohto vyúčtovania. Vo svojich písomných vyjadreniach v priebehu konania ako aj vyjadreniach na pojednávaní svoju obranu proti žalobou uplatnenému nároku postavil na argumentácii spočívajúcej v absencii písomnej zmluvy medzi žalobcom a žalovaným v zmysle § 19 zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike ako aj rozpor ceny dodaného tepla s dobrými mravmi, pričom v porovnaní s cenou tepla za predchádzajúce obdobie išlo o niekoľkonásobný nárast. Taktiež namietal nepredloženie dokladov týkajúcich sa ceny tepla, stavu meračov pri zmene spôsobu dodávok tepla. Ďalej uviedol, že vyúčtovanie dodaného tepla a teplej úžitkovej vody je neprehľadné a

nepreskúmateľné. Pred zmenou dodávateľa tepla a teplej úžitkovej vody boli nájomcovia poučení o tom, že pri zmene paliva z pevného na plynné budú náklady znížené o približne 25 %, preto bola schválená zmena systému kúrenia ako aj systém merania tepla v bytoch. Poukázal na vyúčtovanie za rok 2012 a na vyúčtovanie za roky 2013, 2014, kde v roku 2012 nemal žiaden nedoplatok a po zmene spôsobu vykurovania, ku ktorému došlo v roku 2013 došlo k nárastu zvýšeniu cien tepla. Vzniesol podozrenie, že tieto náklady, ktoré žiada žalobca od žalovaného spočívajú aj vo vykurovaní celej železničnej stanice, ktorej súčasťou tvorí aj nájomný byt žalovaného.

3. Podaním doručeným súdu dňa 20.1.2017 žalobca navrhol pripustiť zmenu žaloby, pričom žiadal žalobu rozšíriť o sumu 277,44 eur v časti istiny, predstavujúcu nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2015 a zároveň žiadal žalobu rozšíriť aj o príslušenstvo predstavujúce poplatok z omeškania vo výške 0,5 ‰ za každý deň omeškania najmenej však 0,83 eur za každý začatý mesiac omeškania z tejto sumy od 16.6.2016 do zaplataenia. Súd pripustil zmenu žaloby uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 26.10.2017.

4. Žalobca podaním doručeným súdu dňa 8.8.2018 zobral žalobu späť v časti istiny 356,92 eur, potom čo započítal preplatky za služby spojené s užívaním bytu za roky 2016 a 2017 na nedoplatky z rokov 2014 a 2015. So započítaním nedoplatkov žalovaný síce nesúhlasil avšak k samotnému späťvzatiu žaloby žalobcom námietky nemal.

5. Žalobca vo svojich písomných vyjadreniach doručených súdu v priebehu konania ako aj na pojednávaniach zotrval na právnej a skutkovej argumentácii žalobou uplatneného nároku poukazoval, pritom hlavne na skutočnosť, že sporné vyúčtovanie nedoplatku na službách spojených s užívaním bytu za rok 2013 bolo skontrolované Slovenskou obchodnou inšpekciou a nedostatky zistené neboli, pričom vo vzťahu k vyúčtovaniu nedoplatku na službách spojených s užívaním bytu za rok 2013.

6. Z výpovede svedka V.. I. R. vyplýva, že dlhé roky bola v prijímacej budove železničnej stanice v C. súpisné č. XXX dodávka tepla z kotolne na tuhé palivo, pričom žalobca na týchto dodávkach tepla prerábal, keď Úrad pre reguláciu sieťových odvetví žalobcovi neuznával niektoré náklady s prevádzkou tejto kotolne ako ekonomicky neoprávnené. Žalobca tak pristúpil k zmene spôsobu vykurovania a dodávok tepla teplej úžitkovej vody. Úspora 15 % nemala byť na konkrétnej kotolni v C., ale na všetkých 15 kotolniach v rámci Slovenska, kde sa žalobca rozhodol pristúpiť k zmene spôsobu vykurovania.

7. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a k nej pripojených listinných dôkazov, vyjadrením žalobcu a žalovaného, výpoveďami žalovaného a svedkov na pojednávaniach, prednesmi zástupcov žalobcu a žalovaného, predloženými listinnými dôkazmi ako aj obsahom ostatného spisového materiálu.

Súd na základe vykonaného dokazovania a po vyhodnotení dôkazov za preukázané skutkové tvrdenia považuje:

8. Rozhodnutím o pridelení služobného bytu zo dňa 1.7.1982 bol pridelený služobný byt žalovanému v prijímacej budove železničnej stanice v C. súpisné č. XXX, ktorej vlastníkom je Slovenská republika, pričom správu majetku štátu vykonáva žalobca. Medzi žalobcom a žalovaným došlo dňa 16.7.1982 k podpísaniu protokolu o prevzatí bytu. Evidenčným listom bol s platnosťou od 1.1.2011 určený výpočet za nájom bytu a mesačná záloha za služby. Dňa 21.5.2014 žalobca zaslal žalovanému vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2013 s nedoplatkom z vyúčtovaných služieb vo výške 3.094,31 eur. Predmetné vyúčtovanie prevzal žalovaný dňa 29.5.2014. Dňa 30.5.2014 žalovaný zaslal žalobcovi reklamáciu voči vyúčtovaniu služieb spojených s užívaním bytu, v ktorom uviedol, že nedoplatok je podľa neho neprimerane vysoký a odmieta ho uhradiť. Poukázal na tú skutočnosť, že v byte býva od roku 1982 a vždy zálohové platby postačovali na pokrytie nákladov a práve naopak, zväčša bol vrátený i preplatok. Zmenou vykurovacieho média z tuhého paliva (koks) na plynné (propán-bután) mala byť úspora na dodávkach tepla v rozmedzí od 15 do 25 % a nie nedoplatok. Dňa 30.6.2013 žalobca oznámil žalovanému, že reklamáciu považuje za neopodstatnenú a žiada o zaplataenie nedoplatku v stanovenom termíne. Od roku 2013 došlo k zmene dodávateľa tepla a teplej úžitkovej vody v prijímacej budove železničnej stanice v C. súpisné č. XXX, keď žalobca začal dodávať teplo do tejto budovy na základe zmluvy s obchodnou spoločnosťou KOOR, s.r.o., IČO: 45 628 246, so sídlom Bajzova 1, 821 08 Bratislava a zároveň bol aj zmenený spôsob dodávok tepla a teplej úžitkovej vody, keď vykurovacie médium bolo zmenené z tuhého paliva na plynné. Dňa 9.12.2014 žalobca vystavil žalovanému dobropis - opravu vyúčtovania za teplo a ohrev teplej úžitkovej vode za rok 2013 v sume 1.628,59 eur, pričom pre výpočet ceny tepla za obdobie roku 2013 sa zobrala do úvahy cena tepla určená pre rok 2012.

9. Dňa 27.5.2015 žalobca vyúčtoval služby spojené s užívaním bytu žalovanému za rok 2014 v zmysle, ktorého žalovanému vznikol nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu vo výške 399,94 eur.

10. Dňa 19.11.2015 zo strany žalobcu bolo vydané usmernenie k riešeniu problematiky zvýšenia cien konečným spotrebiteľom na základe, ktorého generálny riaditeľ žalobcu vydal rozhodnutie č. 46/2015, z ktorého vyplýva že v prípade, že skutočné ceny tepla za toto obdobie boli vyššie, ako skutočné ceny z roku 2012, majú sa vystaviť podklady na dobropis vo výške rozdielu skutočných nákladov a nákladov vypočítaných na základe skutočných cien tepla z roka 2012.

11. Dňa 23.3.2015 Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj vystavil záznam z vykonanej kontroly u žalobcu, v zmysle interných pokynov v súvislosti s prešetrovaním podnetu konečného spotrebiteľa evidovaného pod č. 56/15. Kontrola bola vykonaná v zmysle zákona č. 128/2002 Z.z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach spotrebiteľa a kontrola dodržiavania zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, zákona č. 182/1993 Z.z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov, zákona č. 657/2004 Z.z. o tepelnej energetike a vyhlášky ÚRSO č. 630/2005 Z.z.. Z predmetného záznamu Slovenskej obchodnej inšpekcie vyplýva, že podnet na kontrolu vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2013 podal spotrebiteľ pre podozrenie na správnosť vyúčtovania nákladov za spotrebované teplo za rok 2013 a kompletnosť informácie povinných údajov podľa vyhlášky 630/2005 Z.z.. Z predmetného záznamu vyplýva, že u kontrolovaného subjektu - žalobcu neboli zistené žiadne nedostatky v súvislosti s vyúčtovaním tepla za rok 2013 a vyúčtovaním spojených s užívaním bytu za rok 2013. Žalobca dňa 18.5.2016 vyúčtoval žalovanému služby spojené s užívaním bytu za rok 2015 a vyzval žalovaného na úhradu nedoplatku s vyúčtovania služieb za rok 2015 vo výške 227,44 eur.

Zistený skutkový stav súd posúdil podľa týchto zákonných ustanovení:

12. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

13. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzátí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

14. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávaní

15. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

16. Podľa § 489 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností, uvedených v zákone.

17. Podľa § 451 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

18. Podľa § 685 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka nájom bytu vzniká nájomnou zmluvou, ktorou prenajímateľ prenecháva nájomcovi za nájomné byt do užívania a to buď na dobu určitú alebo bez určenia doby užívania; nájomná zmluva spravidla obsahuje aj opis príslušenstva a opis stavu bytu.

19. Podľa § 696 ods. 1 Občianskeho zákonníka spôsob výpočtu nájomného, úhrady za plnenia poskytované s užívaním bytu, spôsob ich platenia, ako aj prípady, v ktorých je prenajímateľ oprávnený jednostranne zvýšiť nájomné, úhradu za plnenia poskytované s užívaním bytu, a zmeniť ďalšie podmienky nájomnej zmluvy, ustanoví osobitný právny predpis.

20. Podľa § 2 písm. d), e) a f) zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike na účely tohto zákona sa rozumie: dodávateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá je držiteľom povolenia na rozvod tepla

alebo sa na ňu vzťahuje oznamovacia povinnosť podľa § 11 a ktorá dodáva teplo odberateľovi alebo množstvo dodaného tepla rozpočítava konečnému spotrebiteľovi. Odberateľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá dodané teplo využíva na vlastnú spotrebu alebo na rozvod tepla alebo množstvo dodaného tepla rozpočítava konečnému spotrebiteľovi. Konečným spotrebiteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorej dodávateľ dodáva teplo priamo alebo ktorej dodávateľ alebo odberateľ množstvo dodaného tepla rozpočítava a ktorý dodané teplo využíva výlučne na vlastnú spotrebu

21. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike dodávka tepla sa uskutočňuje na základe písomnej zmluvy o dodávke a odbere tepla medzi dodávateľom a odberateľom.

22. Podľa § 19 ods. 2 zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike zmluva o dodávke a odbere tepla okrem všeobecných náležitostí zmluvy musí obsahovať

- a) dohodnuté odberné miesto alebo odberné miesta,
- b) požadovaný maximálny tepelný príkon na odbernom mieste,
- c) objednané množstvo tepla na príslušný kalendárny rok s vyčlenením podielu tepla pre domácnosti,
- d) technické parametre teplonosnej látky,
- e) vykurovaciu krivku,
- f) odberový diagram, ak sa neurčuje vykurovacia krivka,
- g) podmienky dodávky tepla na prípravu teplej úžitkovej vody alebo podmienky dodávky tepla v teplej úžitkovej vode,
- h) schválenú alebo určenú cenu tepla a spôsob platby za dodané teplo vrátane výšky a termínu zálohových platieb,
- i) náhradný spôsob určenia množstva dodaného tepla, ak dôjde k poruche určeného meradla,
- j) termín, lehoty a dôvody na zmeny a doplnenie zmluvy o dodávke a odbere tepla,
- k) podmienky vypovedania zmluvy a podmienky pre odstúpenie od zmluvy zo strany dodávateľa i odberateľa,
- l) podmienky skončenia odberu tepla podľa § 20.

Súd dospel k záveru:

23. Súd s poukazom na dispozíciu žalobcu so žalobou postupom podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil konanie v časti zaplataenia istiny vo výške 356,92 eur.

24. Predmetom konania sa tak po pripustení zmeny žaloby a jej čiastočnom späťvzatí stal nárok žalobcu vo výške 1731,43 eur, poplatok z omeškania vo výške 0,5 ‰ za každý deň omeškania najmenej však 0,83 eur za každý začatý mesiac omeškania zo sumy 1.465,72 eur od 16.9.2015 do zaplataenia, zo sumy 395,15 eur od 11.6.2015 do 29.6.2018, zo sumy 227,44 eur od 13.6.2016 do 29.6.2017, zo sumy 53,56 eur od 30.6.2017 do 29.6.2018 a zo sumy 265,71 eur od 30.6.2018 do zaplataenia. Predmetný nárok predstavuje nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2013 vo výške 1465,72 eur, nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2014 vo výške 395,15 eur a nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2015 vo výške 227,44 eur.

25. Na predmetné nedoplatky bol zo strany žalobcu jednostranne započítaný preplatok na službách spojených s užívaním bytu z roku 2016 vo výške 173,88 eur a preplatok na službách spojených s užívaním bytu z roku 2017 vo výške 183,04 eur. Zápočet žalobca vykonal tak, že preplatok na službách spojených s užívaním bytu započítal na nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2015, pričom zostal nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2015 vo výške 53,56 eur, na ktorý následne započítal preplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2017 vo výške 183,04 eur a ostatok tohto preplatku započítal na nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2014. Následne v tejto časti zobral žalobca žalobu späť a vzhľadom na jednotlivé zápočty spresnil aj požadovaný poplatok z omeškania. Žalovaná istina tak po čiastočnom späťvzatí žaloby predstavovala nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2013 vo výške 1.465,72 eur a ostatok nedoplatku na službách spojených s užívaním bytu za rok 2014 vo výške 269,71 eur. Žalovaný vo svojom podaní doručenom súdu dňa 28.8.2018 nevyvolil nesúhlas so späťvzatím žaloby a preto súd konanie v späťvzatej časti zastavil tak ako je to uvedené vyššie. Avšak žalovaný namietal predmetný zápočet žalobcu, keď uviedol, že nie je možné započítať spornú pohľadávku (nedoplatky žalovaného) a pohľadávku, ktorá je nesporná (preplatky žalovaného). Súd však nesúhlasí s postojom žalovaného vo vzťahu k spornosti pohľadávok na nedoplatkoch. V prvom rade súd poukazuje na postoj žalovaného v samotnom konaní v jeho písomných vyjadreniach aj výpovediach a prednesoch na pojednávaniach.

Žalovaný v priebehu konania nijako nespochybňoval nároky žalobcu v súvislosti s nedoplatkom na službách spojených s užívaním bytu za rok 2014 a 2015. Už v odpore proti platobnému rozkazu uvádza, že neuznáva iba nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2013. K nedoplatku za rok 2014 sa nevyjadril. Taktiež ešte pred podaním žaloby žalobcom na súd žalovaný reklamoval iba nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2013, pričom nedoplatok na službách spojených s užívaním bytu za rok 2014 nijako nenamietal. Na pojednávaní dňa 23.11.2016 žalovaný síce tvrdil, že ak raz v roku 2014 reklamoval vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2013 a s týmto nesúhlasil, vyjadril s tým nesúhlas aj do budúca. Súd tento postoj žalovaného považoval za účelový, pričom poukazuje na poučenie, ktoré sa vo vyučovaní nachádza, a to že reklamácie je potrebné uplatniť do 30.6. a nedoplatok uhradiť do 10 dní po uplynutí reklamačnej doby. Žalovaný bol teda riadne upovedomený o tejto možnosti, pričom aj v priebehu konania nijako nenamietal samotné vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2014. Súd ďalej poukazuje na skutočnosť, že zo strany žalobcu v roku 2015 došlo k úprave účtovania cien tepla za roky 2013 a 2014, a to v zmysle cien tepla pre rok 2012. Súd vzhľadom aj na túto skutočnosť neprihliadal na námietku žalovaného o spôsobe zápočtu preplatiek žalobcom, keď v priebehu konania bolo sporné iba nedoplatok v zmysle vyúčtovania služieb spojených s užívaním bytu za rok 2013. Ostatné nedoplatky a vyúčtovania za rok 2014, 2015, 2016 a 2017 neboli namietané a preto aj zápočet žalovaného na nedoplatky za služby spojené s užívaním bytu za roky 2014, 2015 bol správny.

26. Pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu sa bolo potrebné vyporiadať aj s ďalšími námietkami žalovaného, a to so skutočnosťou, ktorú namietal počas celého konania, že medzi žalobcom a žalovaným nebola uzavretá žiadna písomná zmluva, ktorá by zakladala oprávnenie žalobcu na zmenu spôsobu vykurovania ako aj navýšenie ceny za dodané teplo a teplú úžitkovú vodu. Žalovaný pritom poukazoval na znenie § 19 zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike. Dodávka tepla a teplej úžitkovej vody do budovy železničnej stanice v C. súpisné č. XXX, ktorej vlastníkom je Slovenská republika, pričom správu majetku štátu vykonáva žalobca, v ktorej žalovaný užíva na základe nájomnej zmluvy 3 izbový byt, je vykonávaná od roku 2013 prostredníctvom obchodnej spoločnosti KOOR, s.r.o., IČO: 45 628 246, so sídlom Bajzova 1, 821 08 Bratislava. Teda pri dodávke tepla a teplej úžitkovej vody do bytu užívaného žalovaným ide o právny vzťah v ktorom vystupujú tri subjekty, a to žalobca, žalovaný a obchodná spoločnosť KOOR, s.r.o.. V zmysle zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike, tak obchodná spoločnosť KOOR, s.r.o., vystupuje ako dodávateľ tepla a teplej úžitkovej vody (§ 2 písm. f) zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike), nakoľko táto dodáva teplo a teplú úžitkovú vodu odberateľovi, ktorým je žalobca (§ 2 písm. g) zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike) a tento rozpočítava dodané teplo a teplú úžitkovú vodu žalovanému ako konečnému spotrebiteľovi (§ 2 písm. g) zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike), keďže tento teplo a teplú úžitkovú vodu využíva výlučne pre vlastnú spotrebu. Teda písomná zmluva medzi dodávateľom a odberateľom podľa § 19 zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike, tak ako namietal žalovaný mala byť uzavretá a aj bola, medzi žalobcom ako odberateľom a obchodnou spoločnosťou KOOR, s.r.o., ako dodávateľom. Medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá nájomná zmluva a na základe tejto nájomnej zmluvy žalobca následne vyúčtoval dodávky tepla a teplej úžitkovej vody za rok 2013, pričom zohľadnil preddavkové platby žalovaného na tieto dodávky v priebehu roka 2013. V zmysle nájomnej zmluvy z pohľadu už vyššie citovaného zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike tak žalobca ako prenajímateľ vystupoval ako odberateľ tepla a teplej úžitkovej vody, ktorý dodané teplo rozpočítal konečnému spotrebiteľovi, ktorým bol žalovaný ako nájomca. Povinnosťou žalobcu ako odberateľa, ktorý rozpočítava dodané teplo a teplú úžitkovú vodu konečnému užívateľovi bolo zabezpečiť dodávky tepla a teplej úžitkovej vody a to v požadovanej kvalite, zabezpečiť zákonom predpokladaný spôsob merania týchto dodávok a následne tieto dodávky rozpočítať konečnému spotrebiteľovi, teda žalovanému. Aj túto povinnosť si žalobca riadne splnil. Z týchto vyššie uvedených dôvodov súd zamietol návrh žalovaného na výsluch p. Stracenskej a pracovníka žalobcu k okolnostiam existencie dohody o dodávke tepla.

27. Pri záveroch o riadnom splnení si povinností pri rozpočítaní konečnej spotreby tepla a teplej úžitkovej vody žalovanému zo strany žalobcu súd vychádzal zo záverov Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, ktorý na základe podnetu p. Márie G., ktorá bola v roku 2013 nájomcom druhého bytu v budove železničnej stanice v C. súpisné č. XXX, ktorej žalobca za rovnakých podmienok ako prenajímateľ zabezpečil dodávky tepla a teplej úžitkovej vody, vykonal kontrolu vyúčtovania nákladov spojených s užívaním bytu za rok 2013. Počas predmetnej kontroly neboli zistené nedostatky. Súd taktiež poukazuje aj na odpoveď Inšpektorátu Slovenskej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj na podnet p. I. G., ktorý sa nachádza na liste 85 a liste 90 ním

predloženého spisu. Z predmetnej odpovede vyplýva, že zo strany Inšpektorátu slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj nebolo zistené porušenie zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike ani vyhlášky Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z. ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla. Z predmetných odpovedí ďalej vyplýva, že odpočet tepla pre potreby vyúčtovania za úhrady súvisiace s užívaním bytu bol urobený z určených meradiel meračov tepla, pričom inšpektori boli prítomní na obhliadke v suteréne, kde sú nainštalované tieto meradlá tepla, bola prekontrolovaná ich evidencia, boli skontrolované ich doby platnosti overenia a aj evidencia ich odpočtu. Hodnoty odčítané z meradiel boli použité v rozúčtovaní tepla a sú uvedené v kWh vo faktúre za teplo, ktorá bola doručená p. I. G. v zákonnej lehote. Ďalej z predmetných odpovedí vyplýva, že odpovede, že v bytoch sú nainštalované pomerové rozdeľovače tepla, ktoré sú vybavené zariadením diaľkového odčítavania. Stav z týchto pomerových rozdeľovačov tepla sú odčítané diaľkovo, boli prekontrolované a sú uvedené taktiež vo faktúre, ktorá bola p. I. G. doručená. Zároveň sa v predmetnej odpovedi uvádza, že pri kontrole tejto námietky bol prítomný aj žalovaný a tento spôsob diaľkového odpočtu mu bol žalobcom vysvetlený s tým, že takýto odpočet bol robený aj za predošlé vyúčtovacie obdobia, teda bol prevedený diaľkovo, bez vstupu do bytu a vo faktúre sú uvedené indikované údaje. Vo vzťahu k spotrebe teplej úžitkovej vody Inšpektorát slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj uviedol na základe udania žalobcu, že meranie týchto parametrov by v bytoch, v ktorých býva p. I. G. ako aj žalovaný by vyžadovalo náročnejšiu technickú úpravu inštaláčnych rozvodov teplej úžitkovej vody, preto sa žalobca rozhodol spotrebu teplej úžitkovej vody účtovať inak a to na osobomesiace, čo je v súlade s vyhláškou Úradu pre reguláciu sieťových odvetví č. 630/2005 Z.z. ktorou sa ustanovuje teplota teplej úžitkovej vody na odbernom mieste, pravidlá rozpočítavania množstva tepla dodaného na prípravu teplej úžitkovej vody a rozpočítavania množstva dodaného tepla. Spotreba tepla bola nameraná a odčítaná z určených meradiel v suteréne budovy. K nárastu spotreby sa Inšpektorát slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj nevyjadril a rovnako aj vo vzťahu k cene za dodané teplo schválenej Úradom pre reguláciu sieťových odvetví. Predmetný spisový materiál bol doručený tak žalovanému ako aj žalobcovi.

28. Z vyššie citovaných záverov z vykonanej kontroly je teda zrejmé, že zo strany žalobcu ako aj dodávateľa obchodnej spoločnosti KOOR, s.r.o., IČO: 45 628 246, so sídlom Bajzova 1, 821 08 Bratislava tepla boli dodržané povinnosti týkajúce merania a odpočtu množstvo dodaného tepla určeným meradlom spotreby tepla. Tieto závery z vykonanej kontroly žalovaný nenamietal. Vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 20.4.2018 síce namietal nedodržanie práv a povinností upravených v § 17 zákona č. 657/2003 Z.z. o tepelnej energetike (najmä povinnosti týkajúce merania a odpočtu množstvo dodaného tepla určeným meradlom spotreby tepla), avšak nijako nešpecifikoval ako mali byť povinnosti žalobcu porušené. Rovnako nenavrhol žiadne dôkazy, ktoré by mali vyvrátiť namerané hodnoty dodávok tepla za rok 2013 a tieto ani nijako inak nerozporoval. Vzhľadom na vyššie uvádzanú inšpekciu a jej závery sa súd nezaoberal ani správnosťou rozúčtovania tepla, nakoľko táto zo strany žalovaného ani nebola namietaná.

29. Súd ďalej poukazuje na rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví týkajúce sa cenovej regulácie pre odberné miesto v obci C., a to konkrétne na rozhodnutie z roku 2011 pre vykurovacie obdobie na rok 2012, teda keď dodávateľom tepla bol samotný žalobca, kde variabilnú zložku maximálnej ceny tepla pre domácnosti určil na 0,0590 eur/kWh, variabilnú zložku ceny tepla pre odberateľov a konečných spotrebiteľov okrem domácností určil na 0,0590 eur/kWh a fixnú cenu maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na 115,5395 eur/kWh a taktiež na rozhodnutie z roku 2012 pre vykurovacie obdobie na rok 2013, teda keď dodávateľom tepla bola obchodná spoločnosť KOOR, s.r.o., IČO: 45 628 246, so sídlom Bajzova 1, 821 08 Bratislava, kde variabilnú zložku maximálnej ceny tepla pre domácnosti určil na 0,1023 eur/kWh a fixnú cenu maximálnej ceny tepla s primeraným ziskom na 173,1250 eur/kWh. Žalovaný rovnako nijako nerozporoval spôsob výpočtu týchto zložiek ceny tepla. Predložením predmetných rozhodnutí žalobca vyvrátil námietky žalovaného, že z jeho strany neboli predložené žiadne rozhodnutia pre ním dodávané teplo.

30. Žalovaný rovnako v priebehu konania nijako nepoprel, že v rokoch 2013 až 2015 mu zo strany žalobcu bolo dodávané teplo a teplá úžitková voda, ako konečnému spotrebiteľovi. Súd z predložených vyúčtovaní - rozúčtovacia zostava za úk., detailná - za spotrebiteľa mal preukázané, že v roku 2012

v byte, ktorý užíval žalovaný bola celková spotreba tepla 17 902,92 kWh, v roku 2013 bola celková spotreba tepla 29 433,57 kWh a v roku 2014 16 666,80 kWh.

31. Vzhľadom na vyššie uvedené teda mal súd za preukázané, že žalovaný v spornom období teda roku 2013 užíval na základe nájomnej zmluvy byt v budove železničnej stanice v C. súpisné č. XXX, ktorej vlastníkom je Slovenská republika, pričom správu majetku štátu vykonáva žalobca. Predmetný byt bol vybavený ústredným kúrením, kde žalovanému boli v priebehu roka 2013 žalobcom zabezpečené dodávky tepla a teplej úžitkovej vody. Žalovaný na základe evidenčného listu uhradil preddavkové platby a následne mu bolo dňa 29.4.2014 doručené vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok 2013, kde vznikol nedoplatok 3.094,31 eur, ktorý žalovaný namietal a ktorý bol na základe dobropisu žalobcu ponížený o 1.628,59 eur na sumu 1.465,72 eur. K dobropisovaniu nedoplatku došlo v časti dodávok tepla a teplej úžitkovej vody, nakoľko došlo k prepočtu cien dodaného tepla na ceny platné v roku 2012. Tieto skutočnosti medzi stranami neboli sporné. Rovnako nebolo sporné a zo strany žalovaného ani namietané množstvo dodaného tepla (ktorého dodávka - meranie a odpočet bolo kontrolované Inšpektorátom slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj s výsledkom kontroly bez nedostatkov) ako aj Úradom pre reguláciu sieťových odvetví schválená cena dodaného tepla. Sporným v priebehu konania z pohľadu žalovaného bolo správanie sa žalobcu vo vzťahu k zvýšeniu cien tepla a teplú úžitkovú vodu. Zvýšenie cien dodávok tepla zo strany žalobcu považoval žalovaný v rozpore s dobrými mravmi s poukazom na ustanovenie § 3 ods. 1 OZ, t.j. že výkon práv a povinností žalobcu bol v rozpore s dobrými mravmi s prihliadnutím na argumentáciu prezentovanú v priebehu konania a preto žiadal žalovaný žalobu v celom rozsahu zamietnuť. Súd sa však s touto argumentáciou žalovaného nestotožnil. Súd poukazuje na skutočnosť, že žalovaný má síce pravdu, že v súvislosti s dodávkami tepla a teplej úžitkovej vody došlo ku skokovitému nárastu ceny tepla a teplej úžitkovej vody v porovnaní rokov 2012 a 2013, čo vyplýva už len z porovnania vyššie citovaných cenových regulácií, avšak žalovanému v konečnom dôsledku na základe rozhodnutia žalobcu boli účtované ceny tepla za rok 2012. Nedoplatok, ktorý vznikol žalovanému, tak v konečnom dôsledku nebol spôsobený nárastom ceny, ale spotrebou dodaného tepla, keď žalovaný v roku 2012 odobral od žalobcu teplo v objeme 17 902,92 kWh a v roku 2013 v objeme 29 433,57 kWh. Žalobca objem dodaného tepla v priebehu konania nijako nerozporoval, nenavrhol za účelom jeho preskúmania vykonať dôkazy. Taktiež súd za týmto účelom nevykonával ďalšie dokazovanie, keďže dodávky tepla a teplej úžitkovej vody ich meranie ako aj odpočet boli kontrolované Inšpektorátom slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj. Ďalšie dokazovanie by v tomto bolo z pohľadu súdu ako aj z pohľadu postoja strán sporu neúčelné a nehospodárne. Súd tak v časti istiny vo výške 1731,43 eur uplatnenej žalobcom, predstavujúcej nedoplatok za služby spojené s užívaním bytu za rok 2013 a čiastočne za rok 2014 vyhovel a uložil žalovanému tento nedoplatok zaplatiť.

32. Vo vzťahu k žalobcom uplatňovanému poplatku z omeškania vo výške 0,5 ‰ za každý deň omeškania najmenej však 0,83 eur za každý začatý mesiac omeškania zo sumy 1.465,72 eur od 16.9.2015 do zaplatenia, zo sumy 395,15 eur od 11.6.2015 do 29.6.2018, zo sumy 227,44 eur od 13.6.2016 do 29.6.2017, zo sumy 53,56 eur od 30.6.2017 do 29.6.2018 a zo sumy 265,71 eur od 30.6.2018 do zaplatenia, súd videl dôvod na uplatnenie korektívu dobrých mravov v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Zmyslom tohoto ustanovenia je zamedziť výkonu práva, ktorý síce zodpovedá zákonu, avšak odporuje dobrým mravom, kedy výkon práva vedie k neprijateľným dôsledkom. V danom prípade súd považoval priznanie poplatku z omeškania uplatňovaného žalobcom za v rozpore s dobrými mravmi, keď vychádzal zo situácie medzi žalobcom a žalovaným, ktorá viedla k vzniku tohto sporu. V prvom rade bolo potrebné poukázať na skutočnosť, že k zmene spôsobu výroby a dodávky tepla a teplej úžitkovej vody došlo z dôvodu zníženia nákladov súvisiacich s ich výrobou na strane žalobcu ako dodávateľa tepla, keď žalobcovi neboli zo strany Úradu pre reguláciu sieťových odvetví priznávané náklady na výrobu tohto tepla z tuhého paliva na a nie úspor na strane žalovaného ako konečného spotrebiteľa. Taktiež treba poukázať na postoj žalobcu po zmene spôsobu dodávky tepla a teplej úžitkovej vody a zistení nárastu ceny tepla, keď žalobca musel viesť k akej skokovitej zmene ceny tepla dôjde pre žalovaného ako konečného spotrebiteľa, keď bol určite oboznámený s rozhodnutím Úradu pre reguláciu sieťových odvetví pre rok 2013, ktoré bolo vydané dodávateľovi tepla obchodnej spoločnosti KOOR, s.r.o., IČO: 45 628 246, so sídlom Bajzova 1, 821 08 Bratislava. Žalobca mal a mohol tieto zmeny odkomunikovať so žalovaným ako konečným spotrebiteľom. Mohol navýšiť preddavkové platby súvisiace s úhradami za dodávky tepla a teplej úžitkovej vody, čo však žalobca neurobil, pričom by nedošlo k tak enormnému nedoplatku v rámci vyúčtovania. Až po reklamáciách žalovaného pristúpil k úprave cien za dodávky tepla a teplej úžitkovej vody a dobropisovaniu vyúčtovaného nedoplatku za rok

2013, pričom tak vyvolal dôvodné pochybnosti u žalovaného a to za situácie, keď došlo k nárastu cien a zmene spôsobu vykurovania a dodávok tepla a teplej úžitkovej vody. Tieto pochybnosti tak potom viedli žalovaného k postoju k úhrade nedoplatku za rok 2013 ako aj za ďalšie obdobia a nedôvere v žalobcu, čo viedlo až k odpojeniu bytu žalovaného od ústredného kúrenia na základe žiadosti žalovaného a súhlasu žalobcu. Na základe týchto skutočností súd vyhodnotil, že priznanie žalobcom požadovaného poplatku z omeškania by bolo v rozpore s dobrými mravmi, a preto žalobou uplatnený nárok v tejto časti zamietol.

O trovách konania súd rozhodol:

33. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

34. Podľa § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

35. Rovnaký postoj ako pri žalobou uplatnenom poplatku z omeškania súd zaujal aj pri náhrade trov konania, ktorá by patrila žalobcovi ako úspešnej strane sporu, s poukazom na § 255 ods. 1 CSP, avšak z dôvodov uvádzaných pri zamietnutí žaloby žalobcu vo vzťahu k poplatku z omeškania súd s poukazom na ustanovenia § 257 CSP rozhodol o nepriznaní tejto náhrady žalobcovi z dôvodov hodných osobitného zreteľa majúcich základ v okolnostiach tohto sporu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v dvoch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech rozhodnutie bolo vydané.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaná nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.